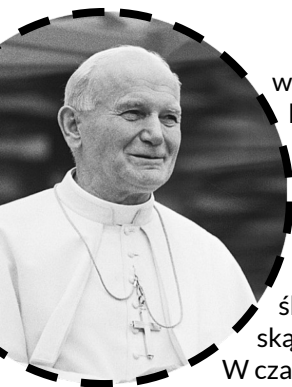

V. Powołanie do stanu życia

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II:

Bogata różnorodność Kościoła znajduje swój kolejny wyraz w obrębie każdego ze stanów życia. I tak, w stanie życia świeckiego istnieją różne „powołania”, czyli różne drogi duchowe i apostołskie poszczególnych ludzi świeckich. Z „powszechnego” powołania świeckich wyrastają powołania „specyficzne”. (Christifideles laici. Adhortacja. 30 grudnia 1988 r. Rzym)

(...) Pan powołuje ludzi do szczególnie doskonałego naśladowania Go przez życie konsekrowane lub posługę kapłańską. Wiemy, że Chrystus nigdy nie opuszcza swego Kościoła.

W czasach takich jak nasze, gdy wielu ludzi zatraciło poczucie fundamentalnych prawd i wartości, na których powinni oprzeć swoje życie i poszukiwanie wiecznego zbawienia, gdy wielu katolikom grozi utrata drogocennej perły wiary, gdy brak jest kapłanów, siostr i braci zakonnych, którzy służyliby oparciem i przewodnictwem, gdy zbyt mało jest zakonników całkowicie oddanych kontemplacji, świadczących wobec ludzi o absolutnym pierwszeństwie Boga - musimy wiedzieć, że Chrystus kołoczę do wielu serc, szukając ludzi takich jak wy, młodych, aby posłać ich do swojej winnicy, gdzie czeka ich obfite żniwo.

Gdziekolwiek młodzi ludzie otwierają się na łaskę Chrystusa, aby działała w nich i tworzyła nowe Życie, w życiu ich samych i w życiu wspólnoty wyzwała się niezwykła moc Bożej miłości. Przekształca ona ich postawy i zachowania i pobudza też innych, by weszli na drogę tego samego, niezwykłego doświadczenia. Ta moc pochodzi od Boga, a nie od nas. (*Homilia podczas Eucharystii dla uczestników Międzynarodowego Forum Młodzieży. 14 sierpnia 1993 r. Denver*)

Drodzy młodzi, ci wszyscy, którzy mnie słuchacie: wezwanie Chrystusa odnosi się nie tylko do zakonnic, zakonników i kapłanów. On wzywa wszystkich, wzywa także tych, którzy umocnieni miłością zdążają do małżeństwa. To przecież Bóg stworzył człowieka mężczyzną i kobietą, wprowadzając tym samym w ludzkie dzieje szczególną dwoistość, dzięki której mężczyznę i kobietę, choć ich podstawowe prawa są równe, cechuje owa wspaniała komplementarność cech, z której rodzi się ich wzajemne przyciąganie. W tę miłość, która jest owocem spotkania męskości i kobiecości, wciela się wezwanie samego Boga, który stworzył człowieka na swój obraz i podobieństwo, właśnie jako mężczyznę i kobietę. (*Rozważanie podczas czuwania z młodzieżą. 11 kwietnia 1987 r. Buenos Aires*).

MYŚLI DO REFLEKSJI:

Na realizacji powołania do świętości i życia zgodnego z własną naturą mocno zasada się wybór stanu życia. Decyzja podążania swoją życiową drogą fundamentalna, a jednocześnie stanowi punkt odniesienia dla decyzji dotyczących kolejnych szczegółowych zadań, które człowiek podejmuje w swoim życiu.

Pomyśl:

- Na jakie drogi proponowane młodemu przez Chrystusa wskazał w tekście św. Jan Paweł II?
- Co jest źródłem i cechą wspólną każdego z powołań, na które wskazała Papież Polak?
- Jakie działania podejmujesz, aby rozeznaczyć swoje powołanie dotyczące stanu życia?
- Czy, a jeżeli tak to jakie, dostrzegasz znaki dotyczące swojego życiowego powołania?

Miejsce na notatki:

Cytat, myśl, zadanie do wykonania:

